

Noget af det, der ved 2den Behandling kom ind i Lovforslaget, og som staar i det Forslag, som Ordføreren i Folkethinget har bragt ind, der er kommet med paa Slæbet over til 3die Behandling, som naturligvis skulde kastes bort. Den ærede Finantsminister har fundet sig i det, fordi han siger som saa: Det første Punktum er rent og klart, og det affærdiger jeg mig med, saa maa Skoleraadene om Resten. Nu er jeg som Rigsdagsmand meget utilfreds med at komme hjem uden at kunne give de øvrige Medlemmer af Skoleraadene nogen ren Bested om, hvad de skulle foretage. Den ærede Minister siger, naar Skoleraadene faar faa flere Gaver at uddele til Skolelærerne, saa kunne de sagtens finde sig i at ofre nogle Dage paa en Beregning for at faae det rigtig, men det er for mit Vedkommende en ringe Krøst. Jeg vilde nu helst, at den ærede Minister havde sagt med rene Ord, at det, som her er optaget, er overflødig; men jeg har ikke kunnet blive det kvit, saa gjerne jeg end vilde; jeg vilde helst have fastet det bort, men det kan ogsaa være uskadeligt. Det er jo nemlig ligefrem en Selvfølge, at det kan ikke anvendes ved Beregningen, at Skoleraadene maa komme til det Resultat, at de to Ting kunne de ikke bruge. Det er jo ganske rart at kunne komme igjennem med saadanne Bestemmelser, og naar den ærede Minister vilde give et Svær i den Retning, vilde det jo blive hørt Landet rundt. Bestemmelsen kunde jo ledsages af et Circulære til Dplysning, som kunde vise Skoleraadene, at de kunne være tjente dermed. Skal Bestemmelsen om de 800 Kr. betyde, at de, der have under 800 Kr., ikke faae Procenter af Mere end f. Ex. 700 Kr., saa har det ikke været deres Løntegang, der have virket for at faae sat 800, at det skulde blive Resultatet. Men det er meget muligt, at naar de 800 Kr. absolut skulde med i Beregningen, kan det ikke faae anden Anvendelse end den, at det gaar ud over dem, der have under 800 Kr. At det kan interessere Nogen at faae at vide, hvilke Procenter Skolelærerne faae i Tillægene, formaar jeg ikke at indse. Det gjælder jo om, at de faae en vis Sum efter en bestemt Beregning. Hvad det kommer an paa, er, at den, der har tjent i et vist Antal Aar, faar et vist Beløb. At det skal være Skoleraadets Opgave at sætte sig til at efterse de Beløb, som de Paagjældende siden den 1ste Januar 1874 have faaet i Tillæg, og saa trække det fra, synes mig, er en langtrukken Fortolkning. Skulde Noget trækkes fra, skulde det vel hellere gjøres af Finantsministeren, da Bestemmelsen ellers kunde virke forskjellig i de forskjellige Skoleraadsfredse. Jeg skal hermed slutte og takke den ærede Finantsminister for hans Dplysning, at de to Bestemmelser ere overflødige.

**Finantsministeren (Estrup):** Ja, jeg vil dog bede det ærede Medlem om ikke at se

Sagen mørkere, end den virkelig er. Jeg veed ikke, hvilke Kapaciteter man raader over omkring i Skoleraadene til at udføre disse Beregninger, men vil dog antage, at med almindelige Gaver lader denne Opgave sig løse for en enkelt Mand i Løbet af et Par Dage, og det er dog ingen Anvendelse af Tid og Kræfter, som har Noget at betyde lige over for Fordelingen af 300,000 Kr. i Gratiale til Skolelærere. Fremgangsmaaden er ganske simpelt den, at man prøver sig frem. Man forsøger at lægge visse Procent til i vedkommende Skoleraadsfredse; om man prøver med at gaae ud fra 2 eller 3 Procent, er lige meget. Man prøver da, hvorledes det kommer til at virke paa Lærerne i Skoleraadsfredsen med Afkapning foroven osv. Bliver det mere, end man kan disponere over, saa knapper man f. Ex.  $\frac{1}{2}$  Procent af; bliver det mindre, lægger man til. Denne Operation kan man ganske vist komme til at gjentage mange Gange; thi ved hver ny Procent, man prøver med, vil der komme Virkning, ikke blot for alle de mindre Lønninger, der absolut faae Tillæget, men ogsaa for dem, der ere paa Grændsen af, og dem, der ere over 1,600 Kr., og hvad der bliver tilovers paa disse Lønninger, skal atter fordeles. Der er saaledes ikke nogen anden Maade at komme ud der over end ad Empiriens Vej; man maa prøve sig frem; det er den eneste Maade at komme igjennem paa. Men saaledes tror jeg ogsaa, at man i Løbet af et Par Dage nok vil komme til et brugbart Resultat, og jeg kan oprigtig talt ikke se, hvad der kan være til Hindre for, at Skoleraadets Beregning kan tage Hensyn, hvad den ogsaa skal, til den Bestemmelse i § 26 Nr. 48, at i Maximalbeløbene medregnes ikke de Beløb, der ere givne efter 1874; thi for at tage det Hensyn, hører der ikke Mere til, end at den Paagjældende ved Siden af de andre Lister, han har over Skolelærere med 10, 15, 20 Mars eller over 20 Mars Tjenestetid, tillige har en Liste over dem, der have faaet Lønningstillegg efter 1ste April 1874 med Tilføjelse af Beløbets Størrelse; saa er han ude over det. Det letter naturligvis ikke Forretningen, men det kan meget godt udføres.

**Andre:** Jeg skal ikke dvæle ved denne i og for sig saa høist pikante og interessante mathematisk Opgave, idet jeg tilstaar, at jeg overhovedet ser med megen liden Beløvilie paa det hele Punkt. Jeg tror, at det ikke er uden Tvivl, naar den ærede Minister mente, at man ikke her skulde lægge Vægt paa Principrigtigheden. Jeg tror rigtignok, at det kan være ganske godt at lade Principrigtigheden være fuldstøkkommen borte, naar der er Tale om denne Post paa Finantsloven. — Hvad jeg egentlig vilde tage Ordet for, er for at gjøre en lille Bemærkning til den ærede Landssthingsmand (Sesßen), her ved Siden af som interesserer sig saa varmt for Marinen, og